

Sygn. akt I Ca 30/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	SSO Eugeniusz Dąbrowski SSR del. Edyta Piorunek
Protokolant:	Katarzyna Milewska

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Łomży

na rozprawie sprawy

z wniosku I. T.

z udziałem R. Ś.

o podział majątku i zniesienie współwłasności

na skutek apelacji I. T. i apelacji R. Ś.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Łomży

z dnia 5 listopada 2014r. sygn. akt I Ns 555/10

postanawia:

I. obie apelacje oddalić;

II. koszty instancji odwoławczej pomiędzy zainteresowanymi wzajemnie znieść.

Sygnatura akt I Ca 30/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. T. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego z R. Ś., w którego skład wchodzi nieruchomość położona w miejscowości G., gm. Ś., składająca się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0601 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G., gm. Ś., składającej się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0230 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz ruchomości: łóżko z materacem, serwis obiadowy, rower AUTOR, laptop T., aparat fotograficzny F. film F. P., samochód osobowy H. (...) o nr. rej. (...), środki pieniężne zgromadzone na

kontach bankowych w (...) Banku S.A. Oddział w Ł. oraz M. Bank Oddział w Ł.. Wniosła o przyznanie powyższych nieruchomości oraz ruchomości za wyjątkiem samochodu na rzecz uczestnika ze spłatą na jej rzecz.

Uczestnik R. Ś. przychylił się do wniosku o podział majątku wspólnego. W toku postępowania przyznał, iż w skład majątku wspólnego wchodzi przedmiotowe nieruchomości oraz ruchomości. Wniósł o rozliczenie nakładu z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w postaci kosztów remontu jej budynku mieszkalnego poł. w Ł. przy ul. (...). Wyraził zgodę na przyznanie nieruchomości i ruchomości za wyjątkiem samochodu na jego rzecz ze stosowną spłatą na rzecz wnioskodawczyni.

Sąd Rejonowy w Łomży postanowieniem z dnia 5 listopada 2014 r. w sprawie I Ns 555/10 ustalił, iż w skład majątku wspólnego I. T. i R. Ś. wchodzi nieruchomość położona w miejscowości G. gm. Ś., składającą się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0601 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G. gm. Ś., składającej się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0230 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...), wierzytelność wobec (...) Banku S.A. O/Ł. z tytułu środków zgromadzonych na rachunku nr (...) w kwocie 14.471,14 zł oraz ruchomości: łóżko z materacem, serwis obiadowy, rower AUTOR, laptop T., aparat fotograficzny F. F. P. (pkt I), ustalił, iż przedmiotem współwłasności I. T. i R. Ś. z udziałami w wysokości po 1/2 części jest samochód osobowy H. (...) o nr. rej. (...) (pkt II), dokonał podziału majątku wspólnego i zniesienia współwłasności w ten sposób, że: a) na rzecz R. Ś. przyznał nieruchomość położoną w miejscowości G. gm. Ś., składającą się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0601 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G. gm. Ś., składającej się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0230 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Olecku prowadzona jest księga wieczysta (...), wierzytelność wobec (...) Banku S.A. O/Ł. z tytułu środków zgromadzonych na rachunku nr (...) w kwocie 14.471,14 zł, oraz łóżko z materacem, serwis obiadowy, rower AUTOR, laptop T., aparat fotograficzny F. F. P., b) na wyłączną własność I. T. przyznał samochód osobowy H. (...) o nr. rej. (...) (pkt III), zasądził od I. T. na rzecz R. Ś. tytułem dopłaty kwotę 23.612,86 zł płatną w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia powyższemu terminowi płatności (pkt IV) oraz stwierdził że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt V).

U podstaw tego postanowienie legły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego: W dniu 15.12.2000 r. I. T. i R. Ś. nabyli samochód osobowy H. (...) o nr. rej. (...), za środki pochodzące z ich majątków odrębnych. I. T. i R. Ś. w dniu 30.12.2000 r. zawarli związek małżeński przed Kierownikiem (...) Cywilnego w Ł.. Małżonkowie nie zawierali umów o rozdzielnosci majątkowej przed zawarciem tego związku. W trakcie małżeństwa małżonkowie nabyli nieruchomość położoną w miejscowości G., gm. Ś., składającą się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0601 ha, udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G. gm. Ś., składającej się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0230 ha, oraz ruchomości: łóżko z materacem, serwis obiadowy, rower AUTOR, laptop T., aparat fotograficzny F. F. P.. Wnioskodawczyni jest współwłaścicielką z udziałem w wysokości 4/6 części nieruchomości poł. w Ł. przy ul. (...), składającej się z zabudowanej budynkiem mieszkalnym działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...). Pozostałymi współwłaścicielami przedmiotowej nieruchomości są synowie wnioskodawczyni R. T. (1) oraz M. T. po 1/6 części. W latach 2001 -2005 małżonkowie dokonali remontu powyższego budynku mieszkalnego. Wykonali elewację zewnętrzną, polegającą na położeniu siatki rabet na istniejącym ociepleniu, wyrównaniu powierzchni i położeniu tynków akrylowych. Przeprowadzili remont dachu, polegający na zmianie pokrycia z eternitu na blachodachówkę z jednoczesnym przedłużeniem krokwi dachowych o okap zewnętrzny wraz z niezbędnymi obróbkami blacharskimi. Przeprowadzili remont kominów od stropu ostatniej kondygnacji. Przeprowadzili remont kuchni polegający na przeprowadzeniu odcinka 6-cio metrowego podtynkowej instalacji elektrycznej z dwoma gniazdkami i 6-ciom lampami oświetlenia sufitowego, wykonanym w płycie kartonowo gipsowej na metalowym stelażu o pow. 4,66 m², położeniu 9,58 m² terakoty na istniejących wylewkach po demontażu paneli podłogowych, wykonaniu 3,49 m² okładzin ceramicznych na ścianach, modernizacji instalacji gazowej na odcinku 60 cm, wykonaniu przedłużenia

kanalizacji sanitarnej na odcinku 1,9 mb, wyrównaniu ścian i sufitu gładzią szpachlową i pokryciu powłokami malarskimi. Wymięli także okna i drzwi balkonowe z drewnianych na PCV bez wymiany parapetów. Przeprowadzili kapitalny remont łazienki na parterze (WC + umywalka), wykonali remont instalacji elektrycznej, oraz wymienili drzwi zewnętrzną. Wykonali również wjazd do garażu z kostki cementowej na podsypce i podłożu z zaprawy betonowej o pow. 17,19 m². Częściowo ocieplili styropianem przyziemia garażu i korytarza, poprzez zamontowanie stelaży i przykrycie płytą kartonowo gipsową. Wykonali podłogi w pomieszczeniu spiżarni z paneli podłogowych z odzysku po demontażu w kuchni. Wykonali także bramę wjazdową garażu z napędem elektrycznym. Syn wnioskodawczyni R. T. (1) w przedmiotowym budynku mieszkalnym we własnym zakresie wykonał remont ubikacji, położył płytki w garażu i piwnicy oraz pomalował ściany.

Wnioskodawczyni I. T. na dzień 29.12.2000 r. posiadała w (...) Oddział w Ł. na rachunku lokaty terminowej nr (...) kwotę 6.006,33 USD, na rachunku lokaty terminowej nr (...) kwotę 19.500 USD, oraz na rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym (...) nr (...) kwotę 537,66 zł. Posiadała także w Banku (...) S.A lokatę terminową roczną o nr (...) -2710 (...) -001-0360 ze stanem na 29.12.2000 r. w kwocie 11.292,20 USD + odsetki 219,86 USD.

W dniu 14.01.2001 r. wnioskodawczyni sprzedała samochód osobowy F. (...) za kwotę 15.000 zł.

Zainteresowani zgłosili do odliczenia od podatku dochodowego za 2001 r. kwotę 563,12 zł z tytułu faktycznie poniesionych wydatków na remont i modernizację budynku mieszkalnego poł. w Ł. przy ul. (...), w 2002 r. zgłosili kwotę 208,83 zł, w 2003 r. kwotę 2.319,17 zł, w 2004 r. kwotę 781,74 zł oraz w 2005 r. kwotę 19.934,02 zł.

I. T. posiadała w Banku (...) S.A. lokatę terminową otwartą 1.03.2006r. w kwocie 8.741,45 USD, którą zlikwidowała w dniu 5.09.2008 r. w kwocie 8.821 USD. W dniu (...) syn wnioskodawczyni R. T. (1) dokonał przelewu kwoty 28.252,28 zł z rachunku w KB O/Ł. na poczet budowy lokalu mieszkalnego w (...) w Ł.. Wnioskodawczyni z rachunku w KB O/Ł. nr (...) w dniu 26.02.2008 r. dokonała przelewu kwoty 28.252,28 zł, przy czym w dniu 26.02.2008 r. została dokonana wpłata w kwocie 21.000 zł, w dniu 29.05.2008 r. dokonała przelewu kwoty 21.189,21 zł, 6.10.2008 r. kwoty 10.000 zł, 2.04.2009 r. kwoty 7.400 zł, 10.09.2009 r. kwoty 10.000 zł. Na powyższy rachunek wpływało wynagrodzenie za pracę wnioskodawczyni w Zespole Centrum (...) w Ł.. W dniu 29.05.2008 r. na powyższy rachunek wpłynęła kwota 12.000 zł od E. O.. Wnioskodawczyni 25.04.2003 r. zlikwidowała lokatę w (...) Oddział w Ł. nr (...) w kwocie 6.413,86 USD, 30.05.2003 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 2.414,14 USD, 2.06.2003 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 2.214,14 USD, 2.12.2003 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 20.934,41 USD, 12.12.2005 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 21.082,02 USD, 2.03.2006 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 1.733,81 USD, 22.08.2006 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 9.597,02 zł, 15.06.2007 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 8.159,13 zł, 21.02.2008 r. zlikwidowała lokatę nr (...) w kwocie 18.176,28 USD. W dniu 16.04.2009 r. wnioskodawczyni wypłaciła z rachunku nr (...) kwotę 5.300 USD i w dniu 9.09.2008 r. kwotę 6.000 USD.

Uczestnik R. Ś. posiadał środki na rachunkach i lokatach terminowych w (...) Oddział w Ł. w miesiącu grudniu 2000 r. w kwocie 34.200,98 zł. W kwietniu 2000 r. posiadał lokatę terminową w kwocie 6.216,90 zł. W marcu 2001 r. założył lokatę w kwocie 5.260 USD oraz w maju 2001 r. wpłacił do banku 14.000 zł, z których założył lokatę terminową. Posiadał także środki zgromadzone na rachunkach bankowych w wysokości 86,24 zł oraz zadłużenie wobec banku w kwocie 8.389,12 zł. Na dzień 29.12.2000 r. uczestnik posiadał w banku (...) S.A. lokatę terminową w kwocie 5.064,31 USD, którą w dniu 1.03.2001 r. wypłacił, a następnie założył lokatę w (...) Oddział w Ł.. Saldo rachunku oszczędnościowo - kredytowego podwyższonego na dzień 29.12.2000 r. wynosiło 14.076,77 zł, kwota podwyższonych odsetek wynosiła 949,62 zł, zatem na dzień zawarcia związku małżeńskiego z wnioskodawczynią posiadał kwotę 15.026,39 zł. Uczestnikowi były udzielane pożyczki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (...) w Ł. z przeznaczeniem na remont domu w kwocie 4.000 zł w 2003 r. 15.000 zł w 2005 r., które zostały spłacone. Uczestnik R. Ś. z rachunku w KB w Ł. nr (...) w dniu 31.03.2005 r. wypłacił kwotę 10.000 zł. W dniu 9.06.2005 r. przelał na rachunek córki A. K. (1) kwotę 3.000 zł, 11.08.2005 r. kwotę 2.000 zł, 14.10.2005 r. kwotę 7.500 zł 25.04.2006 r. kwotę 8.000 zł, 12.06.2007 r. kwotę 4.000 zł, 20.04.2006 r. przelał na jej rachunek kwotę 2.000 zł, 1.09.2008 r. kwotę 15.000 zł, 3.12.2008 r. przelał na jej rachunek kwotę 30.000 zł, 12.02.2009 r. przelał kwotę 2.000 zł, oraz 10.000 zł. W dniu 1.02.2010 r. wypłacił z tego rachunku kwotę 16.000 zł. W dniu (...) córka uczestnika A. K. (1) wpłaciła na jego

konto w KB w Ł. nr (...) kwotę 2.000 zł, 9.09.2005 r. wpłaciła kwotę 1.000 zł, 12.06.2007 r. wpłaciła kwotę 4.000 zł, 20.05.2008 r. kwotę 2.000 zł, 15.07.2008 r. kwotę 1.000 zł, 29.10.2008 r. kwotę 15.000 zł, 21.07.2009 r. kwotę 7.000 zł. W dniu 30.12.2008 r. uczestnik dokonał likwidacji lokaty Constans-E. w (...) Oddział w Ł. w kwocie 29.914,52 zł, z czego 116,04 zł stanowiły odsetki, w kwocie 36.068,99 zł, dokonał także likwidacji lokaty Standard w kwocie 13.143,27 zł. W dniu 30.12.2008 r. założył lokatę w Banku (...) S.A. w kwocie 80.000 zł, na poczet której w dniu 30.12.2009 r. dokonał wpłaty kwoty 5.508 zł. W dniu 7.01.2010 r. zlikwidował powyższą lokatę i kwotę 85.503 zł przelał na konto córki A. K. (2) jako darowiznę na budowę domu. W dniu 6.02.2009 r. zlikwidował także lokatę walutową w USD w KB O/Ł. w kwocie 5.685,14 USD.

Wnioskodawczyni I. T. była zatrudniona w Zespole Centrum (...) w Ł.. W okresie od 31.12.2000 r. do 30.03.2010 r. z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymała kwotę 379.9219,96 zł. Wynagrodzenie za pracę było przelewane na rachunek w (...) Oddział w Ł. nr (...). Uczestnik R. Ś. był zatrudniony w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.. W latach 2001-2009 z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymał kwotę 461.164,29 zł. Wynagrodzenie za pracę było przelewane na rachunek w (...) Oddział w Ł. nr (...).

Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 13.04.2010 r. - sygn. akt I C (...) rozwiązał przez rozwód małżeństwo I. Ś. z R. Ś. - bez orzekania o winie.

W dniu 21.05.2010 r. R. Ś. kupił samochód osobowy H. (...) o nr rej. (...) za kwotę 14.900 zł.

Na podstawie ostatecznej decyzji Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w O. z dnia 27.09.2012 r. (...) S.OL.7740.18.2011 nakazano R. Ś. rozbiórkę budynku letniskowego, wybudowanego na działce nr (...), bez wymaganego pozwolenia na budowę.

Sąd Rejonowy wskazał, że bezsporną okolicznością w sprawie jest, iż zainteresowani nie zawierali umów majątkowych dotyczących wyłączenia, ograniczenia czy też rozszerzenia wspólności majątkowej oraz to, że z mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 13.04.2010 r. - sygn. akt I C 779/09 ustala pomiędzy I. T. i R. Ś. wspólność majątkowa łączna. Dlatego też każdy z byłych małżonków był uprawniony od tego momentu do wystąpienia z żądaniem podziału ich majątku wspólnego. Podał, że zainteresowani ostatecznie zgodnie wskazali, iż w skład ich majątku wspólnego wchodzi nieruchomości położona w miejscowości G., gm. Ś., składająca się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0601 ha oraz udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G., gm. Ś., składającej się z działki gruntu, oznaczonej numerem geodezyjnym (...), o pow. 0,0230 ha.

Zdaniem Sądu Rejonowego zasadnym było przyznanie przedmiotowych działek na rzecz uczestnika, przy czym Sąd Rejonowy wziął pod uwagę dotychczasowe stanowisko wnioskodawczyni co do sposobu podziału przedmiotowych nieruchomości oraz dotychczasowy sposób ich użytkowania oraz nakład własnej pracy uczestnika w ich zagospodarowanie. Z tego też względu Sąd Rejonowy na podstawie art. 567 kpc w zw. z art. 688 kpc orzekł jak w pkt II postanowienia.

Sąd Rejonowy na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości J. D. z dnia 20.01.2012 r. ustalił wartość udziału we współwłasności działki gruntu nr (...) na kwotę 1.165 zł oraz na podstawie opinii z 24.02.2012 r. ustalił wartość działki gruntu nr (...), uwzględniającą nakaz rozbiórki budynku letniskowego na kwotę 6.090 zł. Sąd Rejonowy uzasadnił, że biegły w opinii uzupełniającej z dnia 22.03.2012 r. wyjaśnił, iż działki wyceniane są działkami rolnymi, co potwierdza zaświadczenie nr GG. (...) z dnia 23.11.2011 r. wydane przez Urząd Gminy Ś., według którego teren ten może być użytkowany rolniczo lub być zalesiony. Nie może zatem, zdaniem biegłego, być mowy o użytkowaniu działki jako rekreacyjnej. Biegły podał także, iż dostęp do linii brzegowej ma bardzo dużą zaletę w przypadku działki rekreacyjnej, ale dla działki rolnej jest obciążeniem. Działki użyte do porównań są działkami rekreacyjnymi z możliwością zabudowy, a więc nie są to działki o tożsamym przeznaczeniu, dlatego też wprowadzone poprawki przy porównywaniu par są celowe i konieczne oraz zgodne z procedurą wyceny. Biegły wskazał również, iż do porównań użyto nieruchomości z nasadzeniami a więc porównywalne. Sąd Rejonowy uznał opinię biegłego za wiarygodny dowód w sprawie.

Sąd Rejonowy zwrócił również uwagę, że na podstawie ostatecznej decyzji Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w O. z dnia 27.09.2012 r. (...)S.OL(...)nakazano R. Ś. rozbiórkę budynku letniskowego, wybudowanego na działce nr (...), bez wymaganego pozwolenia na budowę. Uczestnik nie zastosował się do powyższego nakazu. Zatem wartość przedmiotowej działki gruntu ustalonej na kwotę 9.129,19 zł powinna uwzględniać koszt rozbiórki istniejącego naniesienia budowlanego w kwocie 3.242,48 zł oraz wartość uzyskanych materiałów porozbiórkowych w kwocie 203,60 zł. Bowiemy budynek jako samowola budowlana nie może podwyższać wartości nieruchomości gruntowej.

Sąd Rejonowy biorąc zatem pod uwagę sposób podziału przedmiotowych działek gruntu podał, że wnioskodawczym przysługuje spłata, odpowiadająca połowie ich wartości, stosownie do wysokości jej udziału w majątku wspólnym, co stanowi kwotę 3.627,50 zł (udział w działce nr (...) - 1.165 zł + wartość działki nr (...) - 6.090 zł =7.255 zł x V_i =3.627,50 zł).

Sąd Rejonowy wskazał, że zainteresowani zgodnie wskazali sposób podziału ruchomości wnosząc o przyznanie ich na rzecz uczestnika. Uwzględniając zatem zgodny wniosek zainteresowanych w tym zakresie Sąd Rejonowy na podstawie art. 567 kpc w zw. z art. 688 kpc orzekł jak w pkt II postanowienia. Sąd Rejonowy uzasadnił, że wartość łóżka z materacem ustalono na kwotę 1.000 zł, serwisu obiadowego na kwotę 200 zł, aparatu fotograficznego na kwotę 400 zł na podstawie opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości J. T. z dnia 22.06.2011 r. oraz wartość roweru na kwotę 800 zł i laptopa na kwotę 1.500 zł na podstawie opinii uzupełniającej biegłego J. T. z dnia 30.09.2011 r. Łączna wartość powyższych ruchomości została ustalona na kwotę 3.900 zł. Biorąc pod uwagę sposób podziału przedmiotowych ruchomości Sąd Rejonowy obliczył, że wnioskodawczynie przysługuje spłata, odpowiadająca połowie ich wartości, stosownie do wysokości jej udziału w majątku wspólnym, co stanowi kwotę 1.950 zł (3.900 zł x 1/2).

20.05.2008 Odnosząc się do wniosku wnioskodawczynie o ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 14.471 zł zgromadzona na rachunku bankowym uczestnika w (...) Banku S.A. O/Ł. oraz kwota 180.003 zł, wypłacona z rachunku bankowego uczestnika w trakcie trwania małżeństwa bez jej zgody. Sąd Rejonowy zważył, iż z historii operacji na rachunku bankowym uczestnika R. Ś. w (...) Banku S.A. O/Ł. nr (...) wynika, iż na dzień 4.05.2010 r. tj. uprawomocnienia się wyroku rozwodowego posiadał środki w kwocie 14.471,14 zł. W związku z tym, iż na powyższy rachunek wpływało wynagrodzenie za pracę uczestnika powyższa kwota wchodzi w skład majątku wspólnego zainteresowanych. Z tego też względu wnioskodawczynie przysługuje 1/2 powyższej kwoty tj. 7.235,57 zł. Ponadto Sąd Rejonowy dokonując analizy operacji na powyższym rachunku bankowym stwierdził, iż uczestnik postępowania wypłacił z rachunku łącznie 94.500 zł, z czego 68.500zł stanowiły przelewy na rzecz córki A. K. (1). Jednocześnie Sąd Rejonowy zauważył, iż z historii operacji rachunku wynika, iż córka uczestnika A. K. (1) zwróciła uczestnikowi postępowania łącznie 32.000 zł. Uwzględniając powyższe pozostała nie zwrócona kwota 36.500 zł.

Sąd Rejonowy dokonując analizy historii pozostałych rachunków bankowych i lokat uczestnika postępowania stwierdził, iż jego świadczą one o tym o tym, iż lokata zlikwidowana przez uczestnika postępowania w dniu 7.01.2010 r. w kwocie 85.503 zł stanowiła kontynuację lokat posiadanych przez uczestnika przed ślubem z wnioskodawczynią. Tym samym powyższa kwota stanowi jego majątek osobisty nie podlegający rozliczeniu w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Sądu Rejonowego kwota 36.500 zł przelana przez uczestnika na rzecz córki również nie powinna podlegać rozliczeniu w niniejszej sprawie. Bowiemy stanowiła ona darowiznę na jej rzecz. W ocenie Sądu Rejonowego skoro powyższe darowizny były dokonywane w trakcie małżeństwa zainteresowanych, a każdy z byłych małżonków posiadał własne dzieci z innych związków to z pewnością powyższe darowizny odbywały się za zgodą i wiedzą drugiego małżonka. Sąd Rejonowy wskazał, że za powyższym stanowiskiem przemawia także fakt, iż wnioskodawczynie również pomagała finansowo swojemu synowi R. T. (1).

W ocenie Sądu Rejonowego uczestnik nie rozliczył się z wnioskodawczynią jedynie kwotą 16.000 zł wypłaconą z jego rachunku bankowego w (...) Banku S.A. O/Ł. nr (...) w dniu 1.02.2010 r. W ocenie Sądu Rejonowego uczestnik wyprowadził powyższą kwotę 16.000 zł na własne potrzeby bez zgody i wiedzy wnioskodawczynie. Z tego też względu wnioskodawczynie przysługuje 1/2 części powyższej kwoty w wysokości 8.000 zł.

Odnosząc się do wniosku uczestnika o ustalenie, iż w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodziła kwota 95.093,77 zł przekazana przez wnioskodawczynię w trakcie trwania związku małżeńskiego na rzecz swojego syna R. T. (1) Sąd Rejonowy dokonał analizy operacji na rachunku bankowym wnioskodawczyni, na który wpływało jej wynagrodzenie za pracę. W ocenie Sądu Rejonowego z powyższych historii operacji wynika, iż I. T. dokonała wpłaty na poczet ceny nabycia lokalu mieszkalnego swojego syna R. T. (1) łącznej kwoty 90.826,62 zł. Jednakże jak Sąd Rejonowy ustalił każdy z małżonków pomagał finansowo swoim dzieciom. Środki przekazane na ich rzecz zostały zaś przeznaczone na zaspokojenie ich potrzeb mieszkaniowych. Bowiern wnioskodawczyni pomogła synowi w nabyciu lokalu mieszkalnego a uczestnik córce w nabyciu budynku mieszkalnego. Zatem w takiej sytuacji trudno jest przyjąć, iż zainteresowani powyższe kwoty przywłaszczyli, bezprawnie zbyli czy też roztrwonili na własne cele i potrzeby bez zgody i wiedzy drugiego małżonka co stanowiłoby podstawę do rozliczenia tych kwot w niniejszym postępowaniu. Poza tym ilość i wysokość przekazanych kwot na rzecz dzieci pozwala na przyjęcie, iż zainteresowani wiedzieli o tej pomocy i ją akceptowali. Poza tym, jak zwrócił uwagę Sąd Rejonowy świadkowie przesłuchani w sprawie potwierdzili, iż małżonkowie wspólnie ustalili, iż będą pomagać finansowo swoim dzieciom.

Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie zachodzi brak podstaw do rozliczenia pomiędzy zainteresowanymi kwoty 122.003 zł, wydatkowanej przez uczestnika oraz kwoty 90.826,62 zł wydatkowanej przez wnioskodawczynię, o co wnosil uczestnik bowiern, zostały one przeznaczone na pomoc dla dzieci za wzajemną zgodą i wiedzą. Poza tym, żaden z małżonków nie uzyskał żadnej korzyści, z tytułu wyzbycia się powyższych środków pieniężnych. Tym samym wątpliwa byłaby podstawa prawna do rozliczenia powyższych kwot. Bowiern w ocenie Sądu Rejonowego nie wystąpiły przesłanki zastosowania przepisów o czynach niedozwolonych (art. 415 kc) czy też o bezpodstawnym wzbogaceniu (art. 405 i n. kc).

Sąd Rejonowy przyjął jednocześnie, ze wnioskodawczyni nie udowodniła na jaki cel przeznaczyła kwotę 7.400 zł wypłaconą z jej rachunku bankowego w dniu 2.04.2009 r. oraz kwoty 10.000 zł wypłaconej w dniu 10.09.2009 r. Sąd Rejonowy twierdzenia wnioskodawczyni w tym zakresie uznał za nie udowodnione i przyjął iż wnioskodawczyni wyprowadziła powyższe kwoty z majątku wspólnego na własne potrzeby, bez rozliczenia się z tego tytułu z uczestnikiem. Z tego też względu uczestnikowi przysługuje $\frac{1}{2}$ części powyższych kwot co daje kwotę 8.700 zł.

Odnosnie wniosku R. Ś. o ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 11.300 zł pobrana przez wnioskodawczynię, z której nie rozliczyła się z uczestnikiem oraz kwota 15.000 USD Sąd Rejonowy podał, że z historii operacji na rachunku nr (...) wynika, iż w dniu 16.04.2009 r. wnioskodawczyni wypłaciła kwotę 5.300 USD i w dniu 9.09.2008 r. wypłaciła kwotę 6.000 USD. Zatem wbrew twierdzeniom uczestnika, nie było to konto złotówkowe a dolarowe. Uczestnik zaś nie udowodnił, iż środki na nim zgromadzone pochodziły z dochodów uzyskanych w trakcie trwania ich związku małżeńskiego. Ponadto dokonując analizy informacji o posiadanych przez wnioskodawczynię rachunkach i lokatach Sąd Rejonowy stwierdził, iż środki zgromadzone na rachunku nr (...) stanowiły oszczędności zgromadzone przed ślubem z uczestnikiem, a tym samym stanowią majątek osobisty wnioskodawczyni. Z tego też względu nie podlegają rozliczeniu w niniejszej sprawie. Z tego też powodu należy również stwierdzić, iż kwota 15.000 USD, posiadana przez wnioskodawczynię stanowi jej majątek osobisty, zgromadzony przed zawarciem związku małżeńskiego z uczestnikiem. Bowiern jak wskazała przed ślubem posiadała oszczędności na kwotę 34.000 USD, co zresztą potwierdzają dokumenty bankowe. Na dzień rozwodu z uczestnikiem pozostało jej z tego 15.000 USD. R. Ś. nie wykazał zaś, aby w trakcie małżeństwa wnioskodawczyni poczyniła oszczędności na powyższą kwotę, tym bardziej, iż jak podnosił pomagała finansowo swojemu synowi dokonując darowizny na jego rzecz kwoty 95.093,77 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że uczestnik wniósł o rozliczenie nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w postaci kosztów remontu budynku mieszkalnego poł. w Ł. przy ul. (...). Twierdził, iż powyższe remonty były przeprowadzone w latach 2001 - 2005 i środki na ten cel pochodziły ze wspólnych dochodów za pracę. Twierdzenie uczestnika postępowania odnośnie zakresu nakładów potwierdzili świadkowie przesłuchani w sprawie: M. N. (1) k.-72v-73, 158-159, J. Ś. k.-73-73v, 156-157, I. Ś. k.-73v-74, k.- 157-158, A. P. k.-74v-75, 160, G. K. k.-75, 159, K. K. k.-75-75v, 159-160, R. T. (1) k.-1 18-120, A. K. (1) k.-120-122, J. M. k.-180-181a, M. T. k.- 219-220). Wnioskodawczyni zaś ostatecznie przyznała zakres powyższych nakładów. Zaprzeczyła

jednakże, iż środki na ten cel pochodziły ze wspólnych dochodów za pracę. W ocenie Sądu Rejonowego materiał zgromadzony w niniejszej sprawie oraz doświadczenie życiowe, a także zasady współżycia społecznego pozwalają na przyjęcie, iż środki na remonty przedmiotowego budynku mieszkalnego, poł. w Ł. przy ul. (...), pochodziły ze wspólnych środków zainteresowanych, pochodzących z ich wynagrodzenia za pracę. Za takim ustaleniem, zdaniem Sądu Rejonowego przemawia przede wszystkim fakt, iż zainteresowani w okresie kiedy remonty były przeprowadzane byli małżeństwem. Stosunki pomiędzy nimi były poprawne. Planowali wspólne życie a ich centrum życiowe miało być właśnie w Ł. przy ul. (...). Zamierzając zatem zamieszkiwać w przedmiotowym budynku przeprowadzali remonty w celu poprawy komfortu i warunków mieszkaniowych. Świadczy o tym również rodzaj tych remontów. Bowiem została wyremontowana łazienka, kuchnia. Wymienili okna i drzwi. Poza tym szczególnego podkreślenia wymaga fakt, iż zainteresowani wspólnie rozliczali podatek dochodowy i zgłaszali do odliczenia wydatki na remont i modernizację budynku mieszkalnego, co potwierdzają zeznania roczne za lata 2001-2005. Jak zważył Sąd rejonowy małżonkowie nie posiadali innego miejsca zamieszkania. Wbrew twierdzeniom wnioskodawczynie uczestnik bardzo angażował się w te remonty, niektóre prace wykonywał sam, co potwierdzili świadkowie, przesłuchani w sprawie.

Odnosząc się do twierdzeń wnioskodawczynie w przedmiocie nakładów dokonał analizy posiadanych przez nią lokat terminowych uznał, iż wnioskodawczynie nie wykazała aby dokonywała likwidacji powyższych lokat oraz aby środki z tego tytułu były przeznaczone na remonty. Ponadto Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że jak zeznała podczas przesłuchania w charakterze strony nie musiała likwidować lokat na remonty bo miałam inne pieniądze, sprzedała samochód za 15.000 zł i dostawała pieniądze od syna. Poza tym, nie potrafiła wskazać na jaki cel zostały zlikwidowane powyższe lokaty. Sąd Rejonowy podał, że nie ulega wątpliwości, iż w dniu 14.01.2001 r. wnioskodawczym sprzedała samochód osobowy F. (...) za kwotę 15.000 zł. Biorąc zatem pod uwagę powyższą umowę sprzedaży samochodu można przyjąć, iż wnioskodawczynie posiadała środki umożliwiające sfinansowanie części przedmiotowych remontów. Zważywszy jednakże na fakt, iż wnioskodawczynie nie potrafiła wskazać kiedy i na zakres konkretnie jakich prac remontowych została przeznaczona ta kwota uzasadnione wątpliwości budzi faktyczny cel wydatkowania tej kwoty. Tym bardziej, iż jak wynika z zeznania PIT 37 za 2001 r., zainteresowani zgłosili do odliczenia od podatku kwotę 563,12 zł z tytułu faktycznie poniesionych wydatków na remont i modernizację budynku mieszkalnego, w 2002 r. zgłosili kwotę 208,83 zł, w 2003 r. kwotę 2.319,17 zł, w 2004 r. kwotę 781,74 zł oraz w 2005 r. kwotę 19.934,02 zł. Zdaniem Sądu rejonowego z powyższych dokumentów wynika, iż do odliczenia były zgłoszone niewielkie kwoty, co dodatkowo także potwierdza, iż powyższe wydatki były ponoszone przez małżonków z ich wspólnych dochodów za pracę. Z historii operacji na rachunku bankowym uczestnika wynika, iż w okresie kiedy były przeprowadzane remonty dokonywał wypłat w kwotach po 1.000 zł i powyżej, które pozwalały na pokrycie kosztów remontów. W sumie w latach 2001-2005 wypłacił kwotę 62.904,68 zł. Poza tym jak wynika z zaświadczenia (...) w Ł. z 14.09.2010 r. uczestnikowi były udzielane pożyczki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (...) w Ł. z przeznaczeniem na remont domu w kwocie 4.000 zł w 2003 r. i 5.000 zł w 2005 r., które zostały spłacone. Ponadto z zaświadczenia (...) w Ł. z dnia 2.04.2014 r. wynika, iż w latach 2000-2005 uczestnikowi zostały wypłacone nagrody jubileuszowe i inne w kwocie 28.516,25 zł. Zdaniem Sądu Rejonowego kwota 10.000 zł wypłacona przez uczestnika w dniu 31.03.2005 r. została również przeznaczona na remont przedmiotowego budynku mieszkalnego. Za takim ustaleniem przemawia fakt, iż jak wynika z zeznania podatkowego PIT 37 zainteresowani w 2005 r. zgłosili do odliczenia od podatku dochodowego za 2005 r. kwotę 19.934,02 zł z tytułu faktycznie poniesionych wydatków na remont i modernizację budynku mieszkalnego poł. w Ł. przy ul. (...).

Zatem w ocenie Sądu Rejonowego uczestnik wykazał, iż małżonkowie posiadali wspólne środki, które pozwoliły na pokrycie kosztów remontów przedmiotowego budynku mieszkalnego. Zarówno wnioskodawczynie jak i uczestnik pracowali zawodowo, z tego tytułu otrzymywali wynagrodzenie za pracę. Z informacji z 27.01.2011 r. bowiem wynika, iż wnioskodawczynie I. T. była zatrudniona w Zespole Centrum (...) w Ł.. W okresie od 31.12.2000 r. do 30.03.2010 r. z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymała kwotę 379.919,96 zł. Z informacji z 31.12.2013 r. zaś wynika, iż uczestnik R. Ś. był zatrudniony w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.. W latach 2001-2009 z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymał kwotę 461.164,29 zł.

Sąd Rejonowy zważył zeznania synów wnioskodawczynie, którzy w swoich zeznaniach potwierdzili fakt, przekazywania na jej rzecz dolarów. Sąd Rejonowy stwierdził, iż wnioskodawczynie jednakże podczas przesłuchania w charakterze strony zeznała, iż po pieniądze od syna zgłaszała się do banku. Nie złożyła jednakże żadnych dowodów potwierdzających powyższe operacje. Nie wskazała też innej formy przekazywania powyższych kwot. Zatem ze względu na brak wiarygodnych dowodów potwierdzających fakt, przekazywania przez M. T. pieniędzy na remont domu zeznań jej synów w tym zakresie nie można uznać za wiarygodne. Poza tym jako najbliżsi członkowie jej rodziny z pewnością byli zainteresowani korzystnym dla niej rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie i swoimi, niczym nie popartymi zeznaniami zamierzali pomóc jej w jego uzyskaniu.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne zeznania synów wnioskodawczynie w tej części w której wskazywali oni na zakres wykonanych przez R. T. (1) prac remontowych nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Sąd Rejonowy przyjął, że R. T. (1) w przedmiotowym budynku mieszkalnym we własnym zakresie wykonał remont ubikacji, położył płytki w garażu i piwnicy oraz pomalował ściany. Wartość wszystkich nakładów na przedmiotowy budynek została ustalona na kwotę 71.051 zł na podstawie opinii biegłego sądowego J. D. z dnia 8.04.2013 r. Jednocześnie Sąd Rejonowy wskazała, że wartość nakładów w postaci glazury i okładziny ustalona na kwotę 2.328,20 zł, robót malarskich na kwotę 266,88 zł, oraz podłóg i posadzek na kwotę 5.004,05 zł, została poczyniona przez R. T. (1) ich wartość nie podlega rozliczeniu w niniejszej sprawie. Tym samym powyższa kwota powinna zostać odjęta od ogólnej wartości nakładów, co daje kwotę 63.451,87 zł, która stanowi nakład z majątku wspólnego zainteresowanych na majątek osobisty wnioskodawczynie.

Sąd Rejonowy podał, że zgodnie z art. 45 §1 krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Zatem w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd rozstrzyga także o wzajemnych roszczeniach małżonków z tytułu posiadania poszczególnych składników majątku wspólnego, pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na te składniki majątkowe nakładów i spłaconych długów w czasie od chwili ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego (art. 567§1, art. 686 kpc). Podstawę materialnoprawną tych roszczeń stanowią przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, a zwłaszcza art. 207 kc, a także przepisy o czynach niedozwolonych przede wszystkim art.415 kc.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy podał, że uczestnikowi przysługuje kwota odpowiadająca wysokości jego udziału w majątku wspólnym, wynoszącym 1/1 części, co daje kwotę 31.725,93 zł.

Uwzględniając zatem, sposób podziału majątku wspólnego zainteresowanych oraz wysokość ich udziałów w majątku wspólnym, stosownie do art. 212§2 kpc, art. 45 krio, 686 kpc w zw. z art. 567§3 kc Sąd rejonowy zasądził na rzecz wnioskodawczym od uczestnika spłatę zgodnie z pkt. III postanowienia.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że z tytułu przyznania uczestnikowi nieruchomości poł. w miejscowości G. o wartości 7.255 zł wnioskodawczynie przysługuje spłata w kwocie 3.627,50 zł. Uczestnikowi zostały również przyznane ruchomości o wartości 3.900 zł, dlatego też wnioskodawczynie przysługuje spłata w kwocie 1.950 zł. Z tytułu rozliczenia kwoty 14.471,14 zł, zgromadzonej na rachunku uczestnika w KB O/Ł., wchodzącej w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie przysługuje spłata w kwocie 7.235,57 zł. Uczestnik powinien również zwrócić wnioskodawczynie kwotę 8.000 zł, stanowiącą A części kwoty 16.000 zł wypłaconej przez uczestnika z jego rachunku bankowego w (...) Banku S.A. O/Ł. nr (...) w dniu 1.02.2010 r. Zatem łączna spłata przysługująca wnioskodawczynie wynosi kwotę 20.813,07zł. Uczestnikowi zaś przysługuje kwota 31.725,93 z tytułu rozliczenia nakładów z majątku wspólnego zainteresowanych na majątek osobisty wnioskodawczyń w postaci remontów jej budynku mieszkalnego, ustalonego na kwotę 63.451,87 zł oraz kwota 8.700 zł stanowiącą A części z kwoty 17.400 zł wypłaconej przez wnioskodawczynie z jej rachunku w KB O/Ł. nr (...) w dniu 2.04.2009 r. i 10.09.2009 r.

Z faktury VAT nr (...) wynika, iż samochód osobowy H. (...) o nr. rej. (...) został nabyty w dniu 15.12.2000 r., tj. przed zawarciem związku małżeńskiego przez zainteresowanych. Zatem nie wchodzi w skład ich majątku wspólnego a stanowi przedmiot ich współwłasności z udziałami w wysokości po 1/2 części. Wartość przedmiotowego samochodu

Sąd Rejonowy ustalił na kwotę 8.000 zł, na podstawie zgodnych wskazań pełnomocników zainteresowanych na rozprawie w dniu 5.11.2014 r.

Uwzględniając zatem zgodny sposób zniesienia współwłasności przedmiotowego pojazdu uczestnikowi przysługuje spłata odpowiadająca połowie jego wartości w kwocie 4.000zł.

Biorąc zatem powyższe ustalenia pod uwagę Sąd Rejonowy na podstawie art. 207 kc, 45 krio, 415 kc, 686 kpc w zw. z art. 567§3 kc zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika spłatę zgodnie z pkt. III postanowienia.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 §1 i 2 kc. O kosztach postępowania rozstrzygnął na podstawie art. 520§ 1 kpc.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł pełnomocnik wnioskodawczyni oraz pełnomocnik uczestnika postępowania.

Pełnomocnik wnioskodawczyni zaskarżył postanowienie w części w pkt I, IIIa i IV zarzucając mu:

1) istotne naruszenie przepisów postępowania - art. 623 kpc mające wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez wydanie postanowienia, w którym wartość dopłat zasądzonych od wnioskodawczym jest sprzeczna z wartością przyjętych do podziału składników majątku wspólnego i udziałami w majątku wspólnym, w związku z czym w podziale majątku wartego 33.626,14 zł po 1/2 części, uczestnik otrzymał łącznie 49.239 zł a wnioskodawczym 8.000 zł w sytuacji, gdy ewentualne dopłaty" powinny być kompatybilne z przyjętym składem i wartością majątku wspólnego;

2) art. 623 kpc w zw. z art. 618 kpc w zw. z art. 684 kpc poprzez niewyuanv. rozstrzygnięcia co do całości zgłoszonych składników majątku wspólnego oraz nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty stron w sytuacji, gdy obowiązek wydania w tym przedmiocie orzeczenia wynika wprost z przepisów prawa zaś niewskazanie w sentencji postanowienia jakie składniki Sąd ostatecznie przyjmuje za wchodzące w skład majątku wspólnego i o jakiej wartości uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia;

3) z ostrożności procesowej, mimo braku rozstrzygnięcia co do tych składników w petitum orzeczenia zarzucam postanowieniu:

a) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz naruszenie przepisu art. 233 kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami tam określonymi polegającą na ustaleniu, że nakłady na nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...) były dokonywane z majątku wspólnego, w sytuacji gdy całość materiału dowodowego a przede wszystkim wyciągi z rachunków bankowych wnioskodawczyni wskazuje, że nakłady te były finansowane z oszczędności wnioskodawczyni posiadanych przez wnioskodawczynię przed ślubem,

b) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz naruszenie przepisu art. 233 kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami tam określonymi polegającą na ustaleniu, że uczestnik postępowania dokonywał darowizn z majątku osobistego na rzecz swojej córki, zaś darowizny z majątku wspólnego dokonywał za zgodą żony, w sytuacji gdy stoją one w sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie ponieważ zgoda wnioskodawczyni na darowizny nie została w żaden sposób wykazana,

c) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz naruszenie przepisu art. 233 kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami tam określonymi polegającą na ustaleniu, że brak jest dowodów na finansowanie przez wnioskodawczynię kosztów leczenia, gdy rachunek za to leczenie został złożony z pismem z dnia 14 stycznia 2014r.

d) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz naruszenie przepisu art. 233 kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami tam określonymi polegającą

na ustaleniu, że wnioskodawczyni przekazała na rzecz syna kwotę 90.826 zł w sytuacji, gdy kwota 48.400 zł z tej kwoty były to środki własne R. T. (1) oraz spłata pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawczynię.

Mając powyższe na uwadze pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o:

1) o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z uwagi na nierozpoznanie części wniosków wnioskodawczy, co uniemożliwia weryfikację orzeczenia w instancji odwoławczej,

ewentualnie o

2) zmianę zaskarżonego postanowienia:

A) w pkt I poprzez ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

a) nieruchomości położona w miejscowości G. gm. Ś. wraz z udziałem w drodze dojazdowej (wartość z uzasadnienia postanowienia- 6.090 zł oraz 1.165 zł)

b) wierzytelność wobec (...) Banku SA z tytułu środków finansowych zgromadzonych na rachunku bankowym w kwocie 14.471,14 zł

c) ruchomości: łóżko z materacem, serwis obiadowy, rower Autor, laptop T., aparat fotograficzny F. F. P. (łącna wartość z uzasadnienia - 3.900 zł),

d) kwota 80.402 zł pobrana przez uczestnika postępowania

B) w pkt III a poprzez przyznanie wszystkich składników majątku na rzecz R. Ś. z obowiązkiem dokonania spłaty na rzecz wnioskodawczyni w kwocie 49.014,07 zł oraz

C) w pkt IV poprzez jego uchylenie

oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik uczestnika postępowania zaskarżył postanowienie w pkt I i IV zarzucając mu:

1) nie wymienienie w pkt I sentencji orzeczenia, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w kwocie 71.051 zł, w postaci remontów dokonanych przez strony w okresie trwania małżeństwa na nieruchomości położoną przy ul. (...) w Ł., podczas gdy nakłady te, ich wartość stanowią składnik majątku wspólnego stron i powinien być wymieniony w komparycji orzeczenia i przyznany na rzecz wnioskodawczyni;

2) błędne ustalenie, iż kwota 16.000 zł wypłacona w dniu 1.02.2010 r. została przez uczestnika postępowania przeznaczona na własne potrzeby podczas gdy jak wynika z materiału dowodowego, środki te przeznaczył na wydatki związane z prowadzonymi postępowaniami sądowymi i nie powinny podlegać rozliczeniu;

3) nie ustalenie przez Sąd, iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 11.300 zł oraz 15.000 USD, a które to środki zostały wyprowadzone przez wnioskodawczynię z majątku wspólnego,

4) nie rozliczenie środków finansowych w kwocie 90,826,62 zł przekazanych przez wnioskodawczynię na rzecz syna R. T. (1) dokonanej na poczet ceny nabycia lokalu mieszkalnego.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o:

1. zmianę pkt I postanowienie poprzez ustalenie, iż w skład majątku wspólnego weszły nakłady w kwocie 71.051 zł i przyznanie tego składnika majątku wspólnego na rzecz wnioskodawczyni oraz poprzez ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 15.000 USD i 11.300 zł i przyznanie tych składników majątku na rzecz wnioskodawczyni, rozliczenie środków finansowych przekazanych przez wnioskodawczynię na rzecz swojego syna na poczet ceny nabycia lokalu mieszkalnego i w efekcie zmianę pkt IV poprzez podwyższenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika zasądzonej dopłaty z kwoty 23.612,86 zł do kwoty 100.175,13 zł,
2. zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika wnioskodawczyni oraz apelacja pełnomocnika uczestnika postępowania były bezzasadne.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z art. 46 kroc oraz art. 567 § 3 kpc w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności ustawowej sąd stosuje przepisy o dziale spadku co dotyczy tak przepisów prawa materialnego, jak i procesowego, w tym także art. 684 kpc, zgodnie z którym sąd z urzędu i samodzielnie ustala skład oraz wartość majątku wspólnego ulegającego podziałowi, niezależnie od stanowiska uczestników postępowania w tym przedmiocie. Skład majątku wspólnego ustala się w zasadzie wg stanu w dacie ustania wspólności. Punktem wyjściowym rozstrzygnięcia w przedmiocie podziału majątku wspólnego jest - stosownie do dyspozycji art. 684 kpc - ustalenie składu i wartości ulegającego podziałowi majątku. Od prawidłowego bowiem ustalenia tych elementów zależy określenie wartości udziałów byłych małżonków a nadto decydujące o wysokości przysługujących im spłat lub dopłat. Według art. 688 kpc do działy spadku stosuje się z kolei odpowiednio przepisy o zniesieniu współwłasności. Mając na uwadze to podwójne odesłanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków sąd rozstrzyga o przynależności poszczególnych przedmiotów do dorobku, do oddzielnych mas majątkowych, o żądaniu ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, o tym jakie wydatki i nakłady oraz inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego – i odwrotnie – podlegają zwrotowi, o roszczeniach z tytułu posiadania rzeczy, pobranych pożytkach, długach i wierzytelnościach. Zasadniczą więc kwestią jest ustalenie masy majątku wspólnego podlegającego podziałowi. Rozliczeniu podlega całość stosunków majątkowych według stanu na dzień ustania wspólności ustawowej, natomiast podziałowi podlega stan czynny masy majątkowej w chwili dokonywania podziału.

Sąd Okręgowy po dokonaniu analizy akt sprawy jak i po zapoznaniu się z motywacją Sądu Rejonowego w zakresie wydanego rozstrzygnięcia, stwierdza iż Sąd I instancji nie uchybił ww. przepisom, w tym rozważył wszystkie zgłoszone w toku postępowania żądania odnoszące się do składników majątku wspólnego. Sentencja wydanego orzeczenia w zakresie w jakim rozstrzyga ostatecznie o wzajemnych rozliczeniach z tytułu posiadanych udziałów w majątku wspólnym odpowiada zawartemu w uzasadnieniu Sądu Rejonowego rozliczeniu całości stosunków majątkowych, uwzględniając również nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek wspólny. W związku z powyższym jakkolwiek treść sentencji postanowienia nie wymienia wszystkich składników majątkowych to jednak w powiązaniu z jego uzasadnieniem wskazuje, iż Sąd Rejonowy poddał analizie i rozliczył wszystkie wynikające z materiału dowodowego składniki, które winny zostać uwzględnione w toku podziału majątku wspólnego. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż drobiazgowo sporządzone uzasadnienie Sądu Rejonowego pozwalało na pełną kontrolę w tym przedmiocie. Dlatego też nie mogły odnieść oczekiwanych rezultatów zarzuty zwarte w obu apelacjach, które sprowadzały się do zakwestionowania prawidłowości orzeczenia poprzez nie wymienienie wszystkich składników majątku wspólnego.

Z analizy treści uzasadnienia Sądu Rejonowego wynika, iż w skład majątku wspólnego I. T. i R. Ś. wchodzi nieruchomości położona w miejscowości G. składająca się z działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o wartości 6.090 zł, udział w wysokości 1/3 części we współwłasności nieruchomości położonej w miejscowości G. składającej się z działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o wartości 1.165 zł, wierzytelność wobec (...) Banku (...) /Ł. z tytułu środków zgromadzonych na rachunku bankowym uczestnika postępowania w kwocie 14.471,14 zł, ruchomości w postaci łóżka z materacem, serwisu obiadowego, roweru AUTOR, laptopa T. oraz aparatu fotograficznego o łącznej wartości 3.900 zł. Sąd Rejonowy przy podziale majątku wspólnego rozliczył także nakłady

poczynione z majątku wspólnego na majątek osobisty w wysokości 63.451,87 zł, kwotę 16.000 zł, którą Sąd uznał iż została wyprowadzona przez uczestnika postępowania z majątku wspólnego oraz kwotę 17.400 zł, która zgodnie z ustaleniami Sądu została wyprowadzona przez wnioskodawczynię z majątku wspólnego. Sąd Rejonowy ustalił nadto, że przedmiotem współwłasności I. Ś. i R. T. (2) z udziałami po 1/2 części jest samochód osobowy H. (...) o wartości 8.000 zł.

Treść uzasadnienia Sądu Rejonowego jednoznacznie również wskazuje, które roszczenia zgłoszone przez wnioskodawczynię i uczestnika postępowania nie zostały uwzględnione przy podziale majątku wspólnego. Sąd I instancji nie zaliczył do majątku wspólnego kwoty 85.503 zł ustalając, iż kwota ta będąca darowizną uczestnika postępowania uczynioną na rzecz córki została pokryta ze składników majątku osobistego R. Ś. oraz kwot 36.500 zł i 95.093,77 zł jako kwot przekazanych przez uczestnika postępowania i wnioskodawczynię na rzecz swoich dzieci tytułem darowizny uczynionej za wiedzą i zgodą współmałżonka. Zgodnie z ustaleniami Sądu I instancji do majątku wspólnego nie zaliczył kwot 11.300 zł oraz 15.000 USD, albowiem w ocenie Sądu I instancji powyższe kwoty stanowiły jej majątek osobisty.

Sąd Okręgowy po dokonaniu własnej analizy materiału dowodowego stwierdza, iż Sąd I instancji rzetelnie i wnikliwie przeanalizował materiał dowodowy w przedmiocie ww. elementów, w szczególności dokumentów odnoszących się do historii rachunków bankowych zainteresowanych. Następnie starannie i należyście ustalił stan faktyczny sprawy z zachowaniem przepisów o postępowaniu dowodowym i wyczerpująco odniósł się w pisemnych motywach wyroku do spornych kwestii. Przy czym okolicznością znamionową w sprawie było, iż na ww. ustalenia Sądu w głównej mierze przełożyła się wnikliwa analiza składników majątku obojga zainteresowanych zgromadzonych na rachunkach bankowych w tym przeprowadzonych operacji, z którego Sąd I instancji wyodrębnił majątek osobisty oraz majątek wspólny. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są kategorię jasne i adekwatne do treści zebranego w sprawie materiału dowodowego i z tego powodu, Sąd Okręgowy podziela je co do zasady. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił składniki majątku wspólnego oraz ich wartości, jak również prawidłowo dokonał rozliczenia tegoż majątku. W apelacjach nie przedstawiono żadnych argumentów, które mogłyby w konsekwencji skutkować uwzględnieniem wysłowionych w nich wniosków.

Przechodząc do rozważenia zarzutów błędnych ustaleń faktycznych przez pryzmat ściśle z nimi powiązanych zarzutów wadliwej oceny materiału dowodowego należy w pierwszym rzędzie wskazać, iż z przepisu art. 233 § 1 k.p.c. wynika, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W praktyce, jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to taka ocena nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, chociażby na podstawie tego samego materiału dowodowego w równym stopniu można byłoby wysnuć wnioski odmienne. Jedynie w przypadku, gdy brakuje logiki w powiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo - wbrew zasadom doświadczenia życiowego - nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może zostać skutecznie podważona (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 września 2002 roku, II CKN 817/00; tak też H. P., Zarys metodyki pracy sędziego w sprawach cywilnych, LexisNexis 2007. s. 370 - 373).

W świetle powyższego nie sposób uznać zarzutu naruszenia art. 233 kpc w kwestii darowizn uczynionych przez uczestnika postępowania oraz wnioskodawczynię na rzecz swoich dzieci. Przede wszystkim Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż kwota 85.503 zł przekazana przez uczestnika postępowania córce A. K. (1) (k. 63) była darowizną poczynioną ze środków stanowiących majątek osobisty R. Ś.. Do powyższych wniosków prowadzi analiza środków zgromadzonych na rachunkach bankowych i lokatach wraz z historią rachunków uczestnika postępowania w okresie od daty sprzed zawarcia związku małżeńskiego, tj. 29.12.2000 r. do chwili dokonania darowizny na rzecz córki tj. do 7.01.2010 r.. Zgodnie z informacją KB Odział w Ł. (k. 70) uczestnik postępowania w grudniu 2000 r. posiadał na rachunkach i lokatach 34.200,98 zł, w kwietniu 2000 r. posiadał lokatę terminową w wysokości 6.216,90 zł, w marcu 2001 r. została założona lokata w kwocie 5.260 USD, która jak wynika z informacji Banku (...) SA (k. 64, 107) stanowiła kontynuację lokaty posiadanej na dzień 29.12.2000 r. oraz w maju na rachunek R. Ś. wpłynęła kwota 14.000 zł otrzymana z tytułu podziału majątku wspólnego, z której została założona lokata terminowa. Z treści apelacji wynika, iż wnioskodawczyni

jako składnik majątku osobistego uczestnika postępowania zakwestionowała kwotę 34.200,98 zł. Zważywszy na datę zawarcia związku małżeńskiego 29.12.2000 r. uwzględnienie jej jako składnik majątku osobistego jest logicznie uzasadnione. Ponadto z informacji Banku (...) SA wynika, iż na dzień 29.12.2000 r. saldo rachunku oszczędnościowo-kredytowego podwyższonego R. Ś. wynosiło 14.076,77 zł, a kwota nieskapitalizowanych odsetek na dzień 29.12.2000 r. wynosiła 949,62 zł, co daje kwotę 15.026,39 zł (k. 70). Uwzględniając zatem nawet kwotę posiadanego wobec banku zadłużenia (k. 57) należało przyjąć, iż uczestnik postępowania na dzień powstania wspólności ustawowej posiadał środki na założenie lokat, które zgodnie z historiami rachunków (k. 13, 14, 15) zostały zlikwidowane w dniu 30.12.2008 r., po czym została założona lokata w (...) SA w wysokości 80.000 zł, z której pochodziły środki pieniężne darowizny dokonanej na rzecz A. K. (1). Wnioskodawczyni w żaden sposób nie wykazała, aby ww. środki pochodziły z innych źródeł niż oszczędności uczestnika postępowania sprzed zawarcia związku małżeńskiego. Nie wykazała, aby środki zgromadzone na lokatach pochodziły z wynagrodzenia za prace uczestnika postępowania otrzymywanego w trakcie trwania małżeństwa, czy też aby uczestnik postępowania posiadał dodatkowe źródła dochodów. Dlatego też logiczne i w pełni uzasadnione jest stanowisko Sądu Rejonowego, iż lokata zlikwidowana 7.01.2010 r. w kwocie 85.503 zł stanowiła kontynuację lokat posiadanych przez uczestnika postępowania przed ślubem a tym samym kwota ta przelana na konto jego córki stanowiła jego majątek osobisty.

Wnioskodawczyni nie wykazała także przyczyn dyskwalifikujących ustalenia Sądu Rejonowego, zgodnie z którymi łączna kwota 36.500 zł przekazana przez uczestnika jego córce stanowiła darowiznę dokonaną za zgodą i wiedzą wnioskodawczyni. Łącznie z zarzutem pełnomocnika wnioskodawczyni w tym zakresie należy także rozważyć apelację pełnomocnika uczestnika w części w której zarzuca Sądowi Rejonowemu nie rozliczenie środków finansowych przekazanych przez E. T. na rzecz syna w wysokości 90.826,62 zł. Z historii rachunków bankowych obojga zainteresowanych wynika, iż małżonkowie dokonywali przelewów w różnych kwotach na rzecz swoich dzieci z poprzednich małżeństw. W sytuacji uczestnika postępowania w okresie od 2005 r. -2009 r. były to przelewy od 2.000 zł do 30.000 (k. 58), zaś w przypadku wnioskodawczyni w okresie od 2007 r. – 2008 r. były to przelewy od 5.826 zł do 28.252,28 zł (k. 58). Mając na względzie ilość i wysokość poszczególnych przelewów oraz łączną wartość środków wypłaconych z majątku wspólnego na rzecz dzieci zainteresowanych logicznym jawi się wniosek, iż po stronie małżonków nie tyle istniała świadomość i akceptacja powyższych darowizn, co wynikało to z ich porozumienia. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy wspieranie finansowe dzieci jest rzeczą naturalną, tym bardziej jawi się to logiczne, iż darowizny zainteresowanych były przekazywane z przeznaczeniem na zaspokojenie ich potrzeb mieszkaniowych. Ustalenia Sądu Rejonowego co do świadomości i akceptacji darowizn obojga małżonków nie tylko wynikają z nieodpartej logiki sytuacji. Odnajdują one również potwierdzenie w prawidłowo ocenionym materiale dowodowym w postaci zeznań świadków M. N. (2) (k. 72v-73) i J. Ś. (73-73v). W tej sytuacji zarzuty obu apelacji podniesione w związku z ustaleniami Sądu I instancji skutkującymi nie rozliczeniem pomiędzy zainteresowanymi kwot ww. darowizn nie zasługiwały na uwzględnienie.

Prawidłowe ustalenia Sądu I instancji odnośnie ww. darowizn skutkują z kolei tym, iż w zasadzie bez wpływu na treść rozstrzygnięcia pozostają zarzuty dotyczące naruszenia art. 233 kpc w związku z ustaleniami Sądu I instancji, że wnioskodawczyni przekazała na rzecz syna kwotę 90.826 zł w sytuacji gdy 48.400 zł z tej kwoty stanowiły środki własne R. T. (1) oraz spłata pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawczynię. W tej części apelacji zgodzić się należy ze skarżącym o tyle, że ustalona przez Sąd Rejonowy kwota 90.826 zł jako darowizna na rzecz syna wnioskodawczyni, winna zostać pomniejszona o kwotę 17.400 zł. Z treści materiału dowodowego w postaci wyciągów bankowych oraz historii operacji (k. 58 i 70) wynika bowiem, że I. T. przekazała łącznie na rzecz syna darowiznę w wysokości 73.427, 62 zł. Sąd Rejonowy natomiast, co zdaje się być omyłką, dodatkowo uwzględnił kwotę 10.000 zł oraz kwotę 7.400 zł z których to w myśl swoich ustaleń wnioskodawczyni nie rozliczyła się z uczestnikiem postępowania. Dlatego też Sąd Okręgowy w tym zakresie dokonał własnych ustaleń przyjmując kwotę 73.427,62 jako darowiznę na rzecz syna wnioskodawczyni. Ustalenia te, jak wyżej wskazano, nie miały jednak przełożenia na ostateczne rozstrzygnięcie. Pozostałe ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego są w całości logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie można przyjąć, iż kwota 10.000 zł przelana 6.10.2008 r. na rachunek SM w Ł. została wcześniej wpłacona na jej rachunek przez W. B.. Zgodnie z historią operacji na rachunku oszczędnościowym wnioskodawczyni w dni 1.06.2008 r. wpłynęła kwota 10.000 zł (k. 58 str. 19), jednak jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy w sprawie nie

było żadnych dowodów wskazujących na źródło pochodzenie ww. kwoty. Jedyna zaś kwota, zgodnie z materiałem dowodowym, pochodząca od E. O. została wpłacona 27.05.2008 r. (k. 58 str. 21). Podobne uwagi należy poczynić odnośnie wpłaconej w dniu 26.02.2008 r. na rachunek wnioskodawczynie kwoty 21.000 zł (k. 58 str. 21). Zgodnie z twierdzeniami zawartymi w apelacji były to pieniądze wpłacone przez syna wnioskodawczynie, ale z materiału dowodowego nie wynika, kto w rzeczywistości dokonał wpłaty ww. kwoty.

Wracając do wpłaconej w dniu 10.09.2009 r. przez wnioskodawczynię kwoty 10.000 zł oraz związanego z nią zarzutu naruszenia art. 233 kpc należy stwierdzić, iż jest on również niezasadny. Zauważenia w tym miejscu wymaga, iż ciężar dowodu w zakresie wykazania, że ww. środki pochodzące z majątku wspólnego zostały przeznaczone na cel związany z jej usprawiedliwianymi wydatkami obciążał wnioskodawczynię. Wnioskodawczynie podnosiła, że ww. kwotę przeznaczyła na pokrycie kosztów leczenia dentystycznego. Przedłożony przez nią rachunek (k. 667) wskazuje, że w okresie od 09-10.2009 r. wnioskodawczynie poniosła koszty leczenia w wysokości 4490 zł, jest to zatem kwota zdecydowanie mniejsza od kwoty wpłaconej z rachunku bankowego przez wnioskodawczynię. Zdaniem Sądu Okręgowego prowadzi to do wniosku, iż 10.000 zł wpłacone 10.09.2009 r. zostało wypłacone na inny cel, ale nie zostało to wykazane i wyjaśnione w wystarczający sposób przez zainteresowaną.

Uwagi dotyczące obowiązku dowodzenia okoliczności, z których zainteresowani wywodzą skutki prawne należy także odnieść do apelacji wywiedzionej przez pełnomocnika uczestnika postępowania zarzucającej Sadowi I instancji błędne ustalenia odnośnie kwoty 16.000 zł wpłaconej w dniu 1.02.2010 r. Sąd Rejonowy zasadnie w tym przedmiocie przyjął, że na wskazywane przez uczestnika postępowania okoliczności nie zostały przedłożone żadne dowody. Sąd Okręgowy podziela także ustalenia Sądu Rejonowego skutkujące nieuwzględnieniem przy podziale majątku wspólnego wskazywanych w apelacji uczestnika postępowania kwot 11.300 zł oraz 15.000 USD. Apelacja skarżącego w tym zakresie stanowi w zasadzie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego nie dostarczając żadnych argumentów, które mogły skutecznie je podważyć. Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy analiza rachunków bankowych wnioskodawczynie prowadząca do wniosku, iż ww. środki pochodziły z majątku osobistego wnioskodawczynie nie wskazuje żadnych błędów natury logicznej.

Odnośnie zarzutu apelacji wywiedzionej przez pełnomocnika wnioskodawczynie w zakresie nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty. Poza sporem jest, że nieruchomości położona w Ł. przy ul. (...) stanowiła majątek osobisty I. T. i że w latach 2001 – 2005 dokonano remontu usytuowanego na niej budynku mieszkalnego. Sąd Rejonowy ustalił, że wartość nakładu na majątek osobisty z majątku wspólnego podlegająca uwzględnieniu przy podziale majątku wspólnego wynosi 63.451,87 zł, kwota ta również nie była kwestionowana. To co podnosiła wnioskodawczynie w trakcie postępowania oraz to co wskazywała w zarzucie apelacji sprowadzało się do twierdzenia, iż wartość nakładów została pokryta z oszczędności wnioskodawczynie posiadanych przez nią przed ślubem oraz z pieniędzy przekazanych przez jej syna. Sąd Okręgowy podziela jednak ustalenia Sądu Rejonowego, zgodnie z którymi nakłady zostały poczynione z majątku wspólnego tj. środków finansowych zgromadzonych przez oboje małżonków w trakcie trwania małżeństwa. Wnioskodawczynie w żaden sposób nie udowodniła, iż koszty remontów pokrywała z własnych oszczędności zgromadzonych przed ślubem. Przede wszystkim przeczą temu jej twierdzenia złożone w trakcie przesłuchania w charakterze strony, zgodnie z którymi na remont domu nie musiała likwidować lokat ponieważ posiadała inne pieniądze (k. 626v). Nie udowodniła także, że na pokrycie kosztów remontów pieniądze dostawała od syna M. T. przebywającego wówczas w USA. Jak słusznie zważył Sąd Rejonowy, wnioskodawczynie zeznając iż po pieniądze od syna zgłaszała się do banku, nie złożyła żadnych dowodów potwierdzających powyższe operacje. Ponadto wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie, że M. T., który wówczas gromadził środki finansowe na zorganizowanie własnego centrum życiowego (w 2006 r. zawarł związek małżeński oraz kupił w USA dom z własnych oszczędności), przekazywał pieniądze matce na remont domu, w którym mieszkała wspólnie z jego ojczymem. Z kolei za ustaleniami przyjętymi przez Sąd Rejonowy, które Sąd Okręgowy podziela przemawiają obiektywne dowody w postaci zeznań rocznych, zgodnie z którymi małżonkowie wspólnie rozliczali podatek dochodowy i zgłaszali do odliczenia wydatki na remont budynku mieszkalnego (k. 60), w postaci zaświadczenia, zgodnie z którym uczestnikowi postępowania były udzielane pożyczki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych na remont domu w kwocie 4.000 zł w 2003 r. i w kwocie 5.000 zł w 2005 r. (k. 70) oraz to iż

małżonkowie przez cały okres trwania małżeństwa posiadali stałe źródła dochód w postaci wynagrodzenia za pracę. Słusznie zatem Sąd Rejonowy przyjął, że zainteresowani posiadali środki niezbędne na pokrycie kosztów remontów. Przy czym uczestnik postępowania oprócz wynagrodzenia za pracę w latach 2000-2005 otrzymał również nagrody jubileuszowe i inne w wysokości 28.516,25 zł. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę na to, iż remonty budynku mieszkalnego były dokonywane na przestrzeni kilku lat, nie wymagały zatem jednorazowego przeznaczenia większej gotówki – mogły być finansowane z bieżących dochodów. Jak wskazała wnioskodawczyni zasadniczy remont domu miał miejsce w 2005 r. (k. 669v), co potwierdza kwota 19.934,02 zł zgłoszona do odliczenia od podatku. W tym zaś roku, jak już zostało wyżej wskazane uczestnik postępowania otrzymał pożyczkę w wysokości 5.000 zł oraz z rachunku bankowego w dniu 31.03.2005 r. wypłacił kwotę 10.000 zł. Przy wyżej wskazanych okolicznościach nie można także tracić z pola widzenia uznanych za wiarygodne zeznań świadków M. K., J. Ś., czy K. K., z których wynika iż uczestnik postępowania angażował się w prace remontowe, rozliczał się z wykonawcami oraz sam osobiście wykonywał część robót. Reasumując przeprowadzona przez Sąd Rejonowy w omawianym zakresie ocena materiału dowodowego oraz poczynione w jej wyniku ustalenia faktyczne odpowiadają zatem regułom logicznego myślenia oraz uwzględniają zasady doświadczenia życiowego będące wyznacznikiem granic dopuszczalnych wniosków. Skarżąca w apelacji nie wskazała żadnych okoliczności, które nie byłyby przedmiotem prawidłowych rozważań Sądu I instancji, a które by skutkowałyby odmienną oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dlatego też Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, iż przedmiotem podziału w niniejszym postępowaniu powinny być nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek osobisty, zgodnie z art. 45 § 1 krio. Z uzasadnienia Sądu Rejonowego jednoznacznie wynika, że Sąd rozstrzygając w przedmiocie wysokości spłat dokonał wzajemnych rozliczeń między zainteresowanymi również w zakresie ww. nakładów stosownie do wielkości udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w ocenie Sądu Okręgowego prowadzi do wniosku, iż wszelkie istniejące w niniejszej sprawie składniki majątku wspólnego zostały przez Sąd I instancji ustalone i rozliczone prawidłowo, a co zatem idzie niezasadny jest zarzut wnioskodawczyni wskazany w pkt. 1 apelacji. Wartość majątku zainteresowanych wyniosła łącznie 130.478,01 zł. Na kwotę tę składa się wartość majątku wspólnego: wartość nieruchomości oznaczona nr działki (...) – 6.090 zł, udział w wysokości 1/3 nieruchomości oznaczonej numerem działki (...) – 1.165 zł, wartość ruchomości – 3.900 zł, wierzytelność wobec banku z tytułu zgromadzonych środków na rachunku bankowym – 14.471,14 zł, kwota wyprowadzona przez uczestnika postępowania z majątku wspólnego – 16.000 zł, kwota wyprowadzona przez wnioskodawczynię z majątku wspólnego – 17.400 zł, wartość nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty – 63.451,87 zł oraz wartość przedmiotu współwłasności – 8.000 zł. Udział każdego z małżonków w majątku podlegającym podziałowi wynosi 65.239 zł. W związku z tym, iż wartość przypadającym wnioskodawczyni składników majątku wyniosła 88.851,87 zł (17.400 zł+63.451,87 zł+8000zł), a wartość przypadających uczestnikowi postępowania składników majątku wyniosła 41.626,14 zł (6.090zł+1.165zł+3.900zł+14.471,14zł+16.000zł), wnioskodawczyni winna uiścić na rzecz uczestnika postępowania kwotę 23.612,87 zł tytułem dopłaty.

Mając na uwadze wyżej przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy na zasadzie art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc oddalił obie apelacje.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za instancję odwoławczą stanowi art. 100 kpc, ponieważ obie strony wniosły apelacje, obie były reprezentowane przez fachowych pełnomocników i obie apelacje zostały oddalone w całości.